

LIGESTILLING MELLEM MÆND OG KVINDER

Ligestilling mellem kvinder og mænd er et af EU's mål. I tidens løb har lovgivning, retspraksis og ændringer i traktaterne bidraget til at styrke dette princip og dets gennemførelse i EU. Europa-Parlamentet har altid været en ivrig forkæmper for princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder.

RETSGRUNDLAG

Princippet om, at mænd og kvinder skal have lige løn for samme arbejde, har siden 1957 været nedfældet i de europæiske traktater (i dag artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)). Artikel 153 i TEUF gør det muligt for EU at træffe foranstaltninger i bredere forstand med hensyn til lige muligheder og ligebehandling i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, og inden for disse rammer tillader artikel 153 i TEUF positiv særbehandling for at styrke kvinders stilling. Artikel 19 i TEUF gør det ydermere muligt at vedtage lovgivning til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling, herunder på grundlag af køn. Der er blevet vedtaget lovgivning mod menneskehandel, især med kvinder og børn, på grundlag af artikel 79 og 83 i TEUF, og programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab finansierer blandt andet foranstaltninger, der medvirker til udryddelsen af vold mod kvinder på grundlag af artikel 168 i TEUF.

MÅL

Den Europæiske Union hviler på et værdigrundlag, der omfatter ligestilling, og fremmer ligestilling mellem mænd og kvinder (jf. artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU)). Disse målsætninger er ligeledes nedfældet i artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder. Artikel 8 i TEUF pålægger desuden Unionen at fjerne uligheder og fremme lighed mellem mænd og kvinder gennem alle sine aktiviteter (dette koncept kaldes også »integrering af ligestillingsaspektet«). I erklæring nr. 19, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, hvorpå Lissabontraktaten blev vedtaget, har Unionen og medlemsstaterne forpligtet sig til "at bekæmpe alle former for vold i hjemmet [...], forebygge og straffe disse kriminelle handlinger og støtte og beskytte ofre«.

RESULTATER

A. Vigtigste lovgivning

EU-lovgivningen, der i de fleste tilfælde vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, omfatter:

- Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring.
- Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer.
- Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser.
- I 2006 blev en række tidligere retsakter ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006^[1] om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning). Dette direktiv definerer direkte og indirekte forskelsbehandling, chikane og seksuel chikane. I direktivet tilskyndes arbejdsgivere ligeledes til at træffe forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af seksuel chikane, og det styrker sanktionerne for forskelsbehandling og åbner mulighed for, at der i medlemsstaterne kan oprettes organer, der er ansvarlige for at fremme ligebehandling af kvinder og mænd. I øjeblikket søger Parlamentet at revidere dette direktiv med hensyn til bestemmelserne om ligeløn^[2] og har vedtaget en gennemførelsesbetænkning på grundlag af en række undersøgelser, som er bestilt af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS).
- Rådets direktiv 2010/18/EU af 8. marts 2010 om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS, og om ophævelse af direktiv 96/34/EF.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA. Dette direktiv tillader en tilnærmelse af sanktioner for menneskehandel på tværs af medlemsstaterne og af støtteforanstaltninger for ofre og opfordrer medlemsstaterne til at overveje at "træffe foranstaltninger til at straffelægge brug af ydelser i forbindelse med [...]

[1]Det omarbejdede direktiv ophæver ligeledes direktiv 76/207/EØF, der var blevet ændret ved direktiv 2002/73/EF.

[2]Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi — EUT C 264E af 13.9.2013, s. 75.

udnyttelse med viden om, at den pågældende er offer [for menneskehandel]« med henblik på at begrænse efterspørgslen. Det opretter også embedet som europæisk koordinator for bekæmpelse af menneskehandel.

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre med hensigt på at beskytte en person “mod en anden persons strafbare handling, der kan bringe vedkommendes liv, fysiske eller psykiske integritet, værdighed, personlige frihed eller seksuelle integritet i fare», og som gør det muligt for en kompetent myndighed i en anden medlemsstat at fortsætte beskyttelsen af personen på denne anden medlemsstats område. Dette direktiv styrkes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile søgsmål, der sikrer, at civilbeskyttelsesforanstaltninger anerkendes i hele EU.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA.

B. Fremgang i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis

Den Europæiske Unions Domstol har spillet en vigtig rolle i at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. De vigtigste domme har været:

- Defrenne II-dommen af 8. april 1976 (sag 43/75): Domstolen anerkendte den direkte virkning af princippet om lige løn til mænd og kvinder og fastslog, at princippet ikke kun skulle gælde for offentlige myndigheder, men også omfatte alle overenskomster, der kollektivt regulerer arbejdsforhold.
- Bilka-dommen af 13. maj 1986 (sag C-170/84): Domstolen fastslog, at en foranstaltning, som udelukkede deltidsansatte arbejdstagere fra virksomhedens pensionsordning, udgjorde en “indirekte forskelsbehandling», og at den derfor var i modstrid med den tidligere artikel 119 i EØF-Traktaten, såfremt denne udelukkelse berørte et langt større antal kvinder end mænd, og medmindre arbejdsgiveren kunne godtgøre, at dette kunne forklares med objektive begrundede faktorer, der ikke havde noget at gøre med forskelsbehandling på grundlag af køn.
- Barber-dommen af 17. maj 1990 (sag C-262/88): Domstolen fastslog, at alle former for erhvervstilknyttede pensioner udgjorde løn som omhandlet i den tidligere artikel 119, og at princippet om ligebehandling derfor skulle finde anvendelse på dem. Domstolen fastslog, at mandlige arbejdstagere skulle have ret til pension eller efterladtepension på samme alderstrin som deres kvindelige kolleger.
- Marschall-dommen af 11. november 1997 (sag C-409/95): Domstolen fastslog, at fællesskabslovgivningen ikke udelukkede en national bestemmelse, hvor der blev givet fortrinsstilling til kvinder (positiv særbehandling), såfremt der inden for en sektor var beskæftiget færre kvinder end mænd, forudsat at der ikke var tale om automatisk forfordeling, og at det garanteredes, at mandlige ansøgere blev taget i betragtning og ikke på forhånd var udelukket fra at ansøge.
- Test-Achats-dommen af 1. marts 2011 (sag C-236/09): Domstolen fastslog, at artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 2004/113/EF var ugyldig, fordi denne

bestemmelse var i modstrid med princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser. Følgelig skal der for mænd og kvinder benyttes det samme aktuarmæssige beregningssystem ved fastsættelsen af forsikringspræmier og forsikringsydelse.

- Korwin-Meke-dommen af 31. maj 2018 (sag T-770/16 og T-352/17): Domstolen afsagde dom om annullation af de sanktioner, der var blevet pålagt den polske højreekstremistiske MEP [Janusz Korwin-Mikke](#) af Europa-Parlamentet på baggrund af en række kontroversielle bemærkninger, der var blevet fremsat på et plenarmøde. Domstolen fastslog i sin dom, at ytringsfriheden ganske vist udgjorde en grundlæggende rettighed, der skulle beskyttes, men at Europa-Parlamentet i henhold til forretningsordenen kun kunne sanktionere parlamentsmedlemmer, såfremt deres udtalelser krænkede Parlamentets virksomhed eller udgjorde en alvorlig fare for samfundet, f.eks. opfordringer til vold eller til fremmedhad. Forretningsordenen er for nylig blevet ændret på dette område. Kodeksen for behørig adfærd for medlemmer af Europa-Parlamentet under udøvelsen af deres hverv blev vedtaget af Præsidiets den 2. juli 2018 som et bilag til den nye forretningsorden.

C. Seneste udvikling

Nedenfor følger en oversigt over de seneste tiltag fra EU's side med hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder.

1. Den flerårige finansielle ramme (FFR 2014-2020) og programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab

Programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab finansierer projekter, der sigter mod at opnå ligestilling mellem kønnene og afskaffe vold mod kvinder (forordning (EU) nr. 1381/2013 om oprettelse af et program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020). Sammen med programmet for retlige anliggender (forordning (EU) nr. 1382/2013) er det blevet tildelt 15 686 mio. EUR frem til 2020 (FFR-forordning 1311/2013), og det konsoliderer seks programmer fra støtteperioden 2007-2013, blandt disse [Daphne III-programmet](#) (afgørelse nr. 779/2007/EF) og de to sektioner »Ikke-forskelsbehandling og forskelligartethed« og »Ligestilling mellem mænd og kvinder« i [Programmet for beskæftigelse og social solidaritet](#) (Progress) (afgørelse nr. 1672/2006/EF).

I bilaget til forordning (EU) nr. 1381/2013 præciseres det, at fremme af ligestilling mellem kønnene vil blive finansieret med andre foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling under gruppe 1, til hvilken en andel på 57 % af de finansielle bevillinger er tildelt. Bekæmpelse af vold mod kvinder er omfattet af gruppe 2, som har modtaget 43 % af programmets samlede finansieringsramme.

For 2019 er budgetpost 33 02 02 (fremme af ikkeforskelsbehandling og ligestilling) blevet tildelt 37 262 000 EUR i forpligtelsesbevillinger, hvilket udgør en stigning i udbetalingerne i sammenligning med 2015, 2016, 2017 eller 2018 og er udtryk for, at gennemførelsen af dette program skrider fremad. Endvidere er budgetpost 33 02 01 (Sikring af beskyttelsen af rettigheder og bemyndigelse af borgerne) blevet tildelt

27 164 000 EUR til blandt andet at bidrage til at beskytte mod og bekæmpe alle former for vold mod kvinder. Dette tal udgør også en stigning i forhold til 2018-bevillingen.

En undersøgelse offentliggjort i efteråret 2016 på anmodning af Europa-Parlamentets Udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM) giver et overblik over den del af EU-budgettet, der er brugt på ligestilling^[3] i udvalgte medlemsstater.

2. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)

I december 2006 oprettede Europa-Parlamentet og Rådet et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder med hjemsted i Vilnius, Litauen, med det overordnede formål at bidrage til og fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder, herunder at integrere ligestillingsaspektet i alle EU-politikker og nationale politikker. Instituttet bekæmper ligeledes forskelsbehandling på grundlag af køn og øger opmærksomheden omkring ligestilling mellem mænd og kvinder ved at yde EU's institutioner teknisk bistand i form af indsamling, analyse og udbredelse af oplysninger og metodiske redskaber (se EIGE's online ressource- og dokumentationscenter: <https://eige.europa.eu/da/in-brief>)

3. EIGE i spidsen for Netværket af EU-agenturer, der beskæftiger sig med retlige og indre anliggender (RIA)

I 2018 stod EIGE i spidsen for Netværket af EU-agenturer, der beskæftiger sig med retlige og indre anliggender (RIA). Netværket blev oprettet i 2006 og består af ni EU-agenturer, der arbejder med en række retlige og sikkerhedsmæssige spørgsmål, bl.a. migration og grænseforvaltning, bekæmpelse af narkotikahandel, organiseret kriminalitet og menneskehandel, menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder samt ligestilling mellem kønnene. I løbet af 2018 undersøgte netværket indvirkningen af digitalisering på agenturernes respektive aktivitetsområder med særlig fokus, hvordan teknologi påvirker unge kvinder og mænd forskelligt. Resultaterne af denne forskning viser, hvordan agenturer kan bidrage til at modvirke risici, garantere sikkerhed og fremme ligestilling i Europa. Netværkets endelige rapport og konklusioner for 2018 blev fremlagt på FEMM-udvalgets møde i marts 2019 og er tilgængelige online (<https://eige.europa.eu/publications/eu-justice-and-home-affairs-agencies-cooperation-2018-final-report>).

4. Kvindechartret og den strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019

Den 5. marts 2010 vedtog Kommissionen kvindechartret med henblik på at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd i Europa og i hele verden^[4].

I december 2015 offentliggjorde Kommissionen [den strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019](#)^[5] som en opfølgning og forlængelse af Kommissionens strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015)^[6].

[3][http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU\(2016\)571393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU(2016)571393_EN.pdf)

[4]<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=URISERV:em0033>

[5]Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om en strategisk indsats for ligestilling mellem kvinder og mænd 2016-2019 (SWD(2015)0278).

[6]Overvejelserne om den næste strategi blev indledt i september 2014 med en workshop om en ny strategi for kønligestilling efter 2015, som var startpunktet for udfærdigelsen af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestillings initiativbetænkning, der førte til vedtagelsen af Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni

Den strategiske indsats fokuserer på følgende fem prioritetsområder:

- [forøgelse af erhvervsfrekvensen blandt kvinder og samme økonomiske uafhængighed for begge køn](#)
- [reducering af kønsbestemte løn-, indtægts- og pensionsforskelle og i forlængelse heraf bekæmpelse af fattigdom blandt kvinder](#)
- [fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd i beslutningstagningen](#)
- [bekæmpelse af kønsbaseret vold og beskyttelse af og støtte til ofre](#)
- [fremme af ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder i hele verden.](#)

5. Handlingsplan om ligestilling 2016-2020

Den 26. oktober 2015 vedtog Rådet handlingsplanen om ligestilling for 2016-2020^[7] på baggrund af det fælles arbejdsdokument fra Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens tjenestregre "Ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020"^[8]. I den nye handlingsplan om ligestilling understreges behovet for fuld gennemførelse af kvinders og pigers fulde og lige udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt opnåelsen af ligestilling mellem kønnene og styrkelsen af kvinders og pigers position.

6. Mål for bæredygtig udvikling

Den 25. september 2015 vedtog FN's Generalforsamling en resolution om udviklingsdagsordenen for tiden efter 2015 med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling"^[9]. 2030-dagsordenen omfatter 17 mål for bæredygtig udvikling (SDG'er) og 169 delmål, der trådte i kraft den 1. januar 2016. SDG'erne bygger på 2015-målene (MDG-målene). I modsætning til MDG-målene, der kun vedrørte indsatsen i udviklingslandene, gælder MDG-målene imidlertid for alle lande. SDG 5 "Opnå ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders og pigers rettigheder og muligheder" indeholder fem delmål.

7. EU's tiltrædelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen)

Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen), der trådte i kraft i 2014, er det første juridisk bindende internationale redskab til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og piger på internationalt plan. Den opstiller en omfattende ramme af retlige og politiske foranstaltninger til at forebygge sådanne voldshandlinger, støtte ofre og straffe gerningsmændene. I november 2017 var den blevet undertegnet af alle medlemsstater, og i marts 2018 havde 17 heraf ratificeret den (Østrig, Belgien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Malta, Nederlandene, Polen,

2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015 (EUT C 407 af 4.11.2016, s. 2).

Indlæggene fra workshoppen kan findes på Europa-Parlamentets hjemmeside.

[7]Rådets konklusioner af 26. oktober 2015 om handlingsplanen om ligestilling 2016-2020.

[8]21.9.2015, SWD(2015) 0182.

[9]Resolution 70/1 vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015.

Portugal, Rumænien, Slovenien, Spanien og Sverige). Konventionen tillader også EU's tiltrædelse, inden for rammerne af dets beføjelser.

I oktober 2015 udsendte Europa-Kommissionen en køreplan for EU's mulige tiltrædelse af Istanbulkonventionen, der i marts 2016 blev fulgt op af to forslag til rådsafgørelser, den ene om undertegnelsen og den anden om indgåelsen (ratifikation), på vegne af den Europæiske Union, af Istanbulkonventionen.

Efter drøftelser i Rådet blev det besluttet, at udkastet til afgørelsen om undertegnelsen af konventionen skulle opdeles i to afgørelser, en vedrørende retligt samarbejde i straffesager og en anden vedrørende asyl og nonrefoulement. Disse to rådsafgørelser blev vedtaget i maj 2017, hvorefter EU-kommissæren med ansvar for retlige anliggender, forbrugere og ligestilling mellem mænd og kvinder, Věra Jourová, underskrev Istanbulkonventionen på vegne af den Europæiske Union den 13. juni 2017.

Undertegnelsen er det første skridt i processen om EU's tiltrædelse af konventionen. Tiltrædelsen kræver nu vedtagelse af Rådets afgørelser om indgåelse af konventionen. På rådsniveau er rammen for drøftelserne om lovgivningsforslagene Gruppen vedrørende Grundlæggende Rettigheder, Borgerlige Rettigheder og Fri Bevægelse for Personer (FREMP — interinstitutionel sag [2016/0063 \(NLE\)](#)), hvis drøftelser i øjeblikket har fokus på en adfærdskodeks, der skal fastsætte, hvordan EU og medlemsstaterne skal samarbejde om gennemførelsen af konventionen.

Indgåelsen af tiltrædelsen til konventionen kræver Europa-Parlamentets samtykke.

EUROPA-PARLAMENTETS ROLLE

Europa-Parlamentet har spillet en væsentlig rolle med henblik på at støtte politikker, der vedrører lige muligheder, navnlig gennem Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM). På området lige behandling på arbejdsmarkedet lovgiver Parlamentet på grundlag af den almindelige lovgivningsprocedure (fælles beslutningstagning), f.eks. for så vidt angår:

- forslaget til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger ([COM\(2012\)0614](#)) (jf. Parlamentets førstebehandlingsholdning, vedtaget ved udgangen af 2013)^[10]
- revisionen af direktiv 92/85/EØF (se ovenfor). Ved førstebehandlingen^[11] slog Parlamentet til lyd for en længere barselsorlov med fuld løn, nemlig 20 uger^[12]. Da

[10]Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 20. november 2013 om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger – EUT C 436 af 24.11.2016, s. 225.

[11]Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 20. oktober 2010 om Europa-Parlamentets og Rådets forslag til et direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer — EUT C 70E af 8.3.2012, s. 162.

[12]For en komparativ analyse af de juridiske bestemmelser i de enkelte medlemsstater se venligst rapporten »Maternity, paternity and parental leave: Data related to duration and compensation rates in the European Union« udgivet i 2015 af Europa-Parlamentets Temaafdeling C om Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggenders og tilgængelig på Europa-Parlamentets hjemmeside.

der ikke blev opnået enighed mellem Parlamentet og Rådet om Kommissionens forslag, har Kommissionen nu trukket forslaget tilbage og erstattet det med en køreplan for initiativet "Et nyt afsæt for at klare udfordringerne i forbindelse med balancen mellem arbejds- og familieliv for erhvervsaktive familier«^[13].

Parlamentet bidrager desuden til den overordnede udvikling af politikker for ligestilling mellem mænd og kvinder via sine initiativbetænkninger og ved at henlede andre institutioners opmærksomhed på særlige problemer, heriblandt kan nævnes:

- Bekæmpelse af vold mod kvinder ved at vedtage en lovgivningsmæssig initiativbetænkning med krav om et lovgivningsinitiativ fra Kommissionen på grundlag af artikel 84 i TEUF, der fremmer og støtter medlemsstaternes tiltag inden for forebyggelse af vold mod kvinder og piger. Beslutningen omfatter en række henstillinger^[14], og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling har nedsat en særlig arbejdsgruppe, der skal følge op på denne beslutning.
- Den internationale kvindedag i 2019 fokuserede på kvinders indflydelse i politik. Det valgte emne er et centralt element i kvinders rettigheder, fordi det definerer kvinders evne til at deltage i og træffe beslutning om den kollektive styring af vores samfund. Ligestilling mellem kvinder og mænd er et af EU's mål. I tidens løb har lovgivning, retspraksis og ændringer i traktaterne bidraget til at styrke dette princip og dets gennemførelse i EU. Europa-Parlamentet har altid været en ivrig fortaler for ligestilling mellem kønnene, og denne begivenhed understreger betydningen af kvinders tilstedeværelse i politik, navnlig inden for rammerne af det kommende valg til Europa-Parlamentet;
- Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om EU's prioriteter for den 62. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CSW), der opfordrer til en styrkelse af kvinders rettigheder og muligheder i landdistrikterne og til kvinders adgang til medier og informations- og kommunikationsteknologier og deres virkninger og anvendelse som et redskab til fremme og styrkelse af kvindernes stilling^[15]. En delegation fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling deltog ved FN's Kommission for Kvinders Status i marts 2018.

Parlamentet tilstræber endvidere at integrere ligestillingsaspektet i alle sine udvalgs arbejde^[16]. Med dette for øje er der blevet oprettet to netværk for integration af ligestillingsaspektet, som koordineres af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling. Netværket af formænd og næstformænd med ansvar for integration af ligestillingsaspektet samler parlamentsmedlemmer, der er fortalere for at integrere ligestillingsaspektet i deres respektive udvalgs arbejde. De støttes af et netværk af ligestillingsaspektadministratorer i hvert udvalgssekretariat. Gruppen på Højt

[13]http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2015_just_012_new_initiative_replacing_maternity_leave_directive_da.pdf

[14]Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder — EUT C 285 af 29.8, s. 2.

[15]Europa-Parlamentets henstilling af 1. marts 2018 til Rådet om EU's prioriteter for den 62. samling i FN's Kommission for Kvinders Status — EUT C 129 af 5.4.2019, s.—58.

[16]Europa-Parlamentets beslutning af 13. marts 2003 om integrering af ligestillingsaspektet i Europa-Parlamentet — EUT C 61 E af 10.3.2004, s. 384.

Niveau om Ligestilling mellem Kønnene fremmer kurser og bevidstgørelse om ligestillingsaspektet blandt Europa-Parlamentets ansatte og i de politiske grupper.

Martina Schonard
04/2019

